

İlgili Kanun/md:
506 S.K .26

- **HALEFİYET İLKESİ**
- **TAVANLA BAĞLILIK**

ÖZÜ: 506 Sayılı Yasanın 26. Maddesine dayalı davalarda geçerli olan halefiyet ilkesinin gereği olarak, Kurum'un rücu davasında isteyebileceği miktar, zararlandırıcı sigorta olayına maruz kalan sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebileceği miktarla sınırlıdır. Sigortalı veya hak sahipleri tarafından işveren aleyhine açılarak kesinleşmiş olan tazminat davasında belirlenen tavan değerler de, aynı ilke gereğince Kurum tarafından tazmin sorumlusundan istenebilecek zararın tavan sınırını oluşturmaktadır. Sigortalı tarafından açılan ikinci tazminat davasının görülmesi sırasında Kurum tarafından bağlanmış olan gelirlerde oluşan artışların sigortalının maddi zararını tümüyle karşılamış olmasına karşın, usuli kazanılmış haktan hareketle sigortalı yararına maddi tazminata hükmedilerek işverenin tazminle sorumlu tutulmuş olması karşısında, anılan davada hükmedilen miktarın Kurum'un tazminini isteyebileceği miktara etkide bulunmayacağı yaklaşımı, davanın hukuksal dayanağını oluşturan halefiyet ilkesiyle çelişeceği gibi, kesinleşen yargı kararı uyarınca sorumluluğunu yerine getiren işverenin mükerrer ödemedede bulunma yükümüyle karşılaşması sonucunu doğuracağından, hukukça kabulü mümkün değildir.

T.C.

YARGITAY

10. Hukuk Dairesi

Esas No: 2003/2137

Karar No: 2003/3055

Tarihi: 01.04.2003

Davacı, iş kazasında malûl kalan sigortalı işçi için yapılan harcamalar üzerine uğranılan Kurum zararının rücuan ödetilmesini istemiştir.

Mahkeme, ilamında belirtildiği şekilde isteği hüküm altına almıştır.

Hükümün, davalı tarafından temyiz edilmesi üzerine temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi Ercan Turan tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

506 Sayılı Yasanın 26. Maddesine dayalı davalarda geçerli olan halefiyet ilkesinin gereği olarak, Kurum'un rücu davasında isteyebileceği miktar, zararlandırıcı sigorta olayına maruz kalan sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebileceği miktarla sınırlıdır. Sigortalı veya hak sahipleri tarafından işveren aleyhine açılarak kesinleşmiş olan tazminat davasında belirlenen tavan değerler de, aynı ilke gereğince Kurum tarafından tazmin sorumlusundan istenebilecek zararın tavan sınırını oluşturmaktadır.

İş kazası sonucu sürekli iş göremezlik durumuna giren sigortalı tarafından Kartal 2. İş Mahkemesi'nde açılan ve karara bağlanan 1992/145 E., 1997/194 K. Sayılı tazminat davasında sigortalının gerçek zarar tavan değeri 1.566.514.469 TL. olarak belirlenmiş, SSK tahsis ve ödemeleri mahsup edildikten sonra davacının karşılanmamış maddi zarar miktarı 925.178.766 TL olarak belirlenmişse de, istemle bağlı kalınarak 182.000.000 TL maddi tazminata hükmedilmiş ve Yargıtay denetiminden geçen karar aynı mahkemede görülen 1995/1485 E.,1997/323 K. Sayılı davada Kurum tarafından sigortalıya bağlanmış olan peşin değerli gelirlerin 57.427.340 liralık bölümü hüküm altına alınmıştır. Yine aynı mahkemede sigortalı tarafından açılan 1998/56 E., 1998/220 K. Sayılı maddi tazminat davasında da, davacının tazminata ilişkin kazanılmış hakları gözetilerek 743.178.766 liranın tahsiline hükmedilmiştir.

Eldeki davada ise sigortalıya bağlanan peşin değerli gelirlerde oluşan artışlardan 1.313.416.418 liranın tazmini istem konusu yapılmış, istemin 628.000.000 liralık kısmının yargılama sürerken ödenmesi nedeniyle 685.416.418 TL asıl alacak ile hesaplanan işlemiş faizin tahsiline hükmedilmiştir. Sigortalı tarafından açılan ikinci tazminat davasının görülmesi sırasında Kurum tarafından bağlanmış olan gelirlerde oluşan artışların sigortalının maddi zararını tümüyle karşılamış olmasına karşın, usuli kazanılmış haktan hareketle sigortalı yararına maddi tazminata hükmedilerek işverenin tazminle sorumlu tutulmuş olması karşısında, anılan davada hükmedilen miktarın Kurum'un tazminini isteyebileceği miktara etkide bulunmayacağı yaklaşımı, davanın hukuksal dayanağını oluşturan halefiyet ilkesiyle çelişeceği gibi, kesinleşen yargı kararı uyarınca sorumluluğunu yerine getiren işverenin mükerrer ödemede bulunma yükümüyle karşılaşması sonucunu doğuracağından, hukukça kabulü mümkün değildir.

Açıklanan maddi ve hukuki olgular ışığında, sigortalı tarafından açılan maddi tazminat davasında belirlenen ve sigortalıyla halefi konumundaki Kurum açısından bağlayıcılık kazanan gerçek zarar tavan değerinden, sıralanan davalarda hüküm altına alınan miktarlar ile bu davanın yargılması sırasında davalı tarafından ödenen miktar düşüldükten sonra kalan hükmedilebilir tazminat miktarı ve faiz alacağının

bulunup bulunmadığı incelenmeksizin yazılı gerekçelerle karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde davalının bu yönleri amaçlayan temyiz kabul edilmeli ve karar bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 01.04.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.